

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติที่มีต่อการพานิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ได้นำแนวคิด และ ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการทำการศึกษา ได้แก่

1. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ หมายถึง การประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความคิดเห็นที่มีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิริยาเฉพาะอย่าง ต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2546) คือ

1. องค์ประกอบด้านความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นส่วนแสดงถึง ความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception) และความเชื่อถือ (Beliefs) ที่มีต่อผู้บริโภคต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนของความเข้าใจเป็นส่วนประกอบแรกซึ่งก็คือความรู้และการรับรู้ซึ่งได้มาจากผู้ที่ประสบการณ์โดยตรงต่อทัศนคติ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหลายแหล่งข้อมูล ความรู้ และผลกระทบต่อการรับรู้นี้จะกำหนดความเชื่อถือ ซึ่งหมายถึงสภาพด้านจิตใจ ที่สะท้อนความรู้เฉพาะอย่าง ของบุคคล และการประเมิน เกี่ยวกับความคิด บุคคล สิ่งของ หรือ สถานการณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนที่สะท้อนอารมณ์ (Emotion) หรือความรู้สึก (Feeling) ของผู้บริโภคที่มีต่อความคิด หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สภาพอารมณ์จะสามารถเพิ่มประสบการณ์ด้านบวก (Positive) หรือด้านลบ (Negative) ซึ่งประสบการณ์จะมีผลกระทบด้านจิตใจวิธีปฏิบัติที่ใช้วัดการประเมินผลศาสตร์เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจหรือไม่ดีเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavior Component) เป็นส่วนที่สะท้อนถึงความน่าจะเป็นหรือแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม การปฏิบัติ หรือ ปฏิกริยาของผู้บริโภคด้วย วิธีใดวิธีหนึ่ง ลักษณะสำคัญ 5 ประการของทัศนคติ (Loudon and Della Bitta.1993:427-428 อ้างใน www.payap.ac.th)

1. ทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดที่ก่อสร้างขึ้นจากการเรียนรู้ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่บุคคลจะได้รับจากประสบการณ์ ซึ่งอาจเป็นประสบการณ์ตรง หรือประสบการณ์ทางอ้อมก็ได้

2. ทัศนคติโดยตัวมันเอง ไม่ใช่พฤติกรรมดังนั้นจึงมีความหมายสามารถกว่าที่จะกล่าวว่า ทัศนคติ เป็นความโน้มเอียง หรือ สภาพความพร้อมที่จะตอบสนองต่อวัตถุ เช่น ผู้บริโภcmีแนวโน้มที่จะชอบหรืออยากจะซื้อผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่ง โดยเฉพาะ มากกว่าผลิตภัณฑ์อื่น เป็นต้น

3. ทัศนคติจะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวัตถุเสมอ “วัตถุ” อาจเป็น บุคคล กลุ่มบุคคล สถาบัน ผลิตภัณฑ์ ปัญหาสังคมหรืออะไรก็ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งเกี่ยวข้องที่สำคัญ เพราะว่าทัศนคติจะไม่อาจเกิดขึ้นได้ ด้วยตัวมันเอง (Self – generated)

4. ทัศนคติมีลักษณะค่อนข้าง คงทนถาวร (Enduring) ไม่ใช่อยู่ในสภาพ ชั่วครู่ช้าขามที่จะเปลี่ยนแปลง ได้ง่ายๆแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทัศนคติเปลี่ยนแปลง ไม่ได้แท้จริงแล้วทัศนคติเปลี่ยนแปลงได้เพียงแต่ว่า กระบวนการเปลี่ยนแปลง จะเกิดขึ้น ช้ามาก และมักจะเชิงลับ กการต่อต้าน ค่อนข้างมาก และยิ่งบุคคลมีอายุมากขึ้น ทัศนคติจะยิ่งมั่นคงมากขึ้น จนยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้

5. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวัตถุจะ ไม่เป็นกลาง (Not neutral) แต่จะแสดงทิศทาง และความเข้มข้น ของทัศนคติ ในทางชอบ หรือไม่ชอบอย่างใด อย่างหนึ่ง เช่น ผู้บริโภcmีทัศนคติชอบ ลักษณะของผลิตภัณฑ์นั้น และ ไม่ชอบลักษณะผลิตภัณฑ์นั้น เป็นต้น

สรุปเป็นความคิดรวบยอดได้ว่า ทัศนคติ ก็คือ แนวทางที่เราคิดรู้สึก หรือ มีท่าที ที่จะกระทำต่อบางสิ่งบางอย่างในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา เช่น ทัศนคติต่อร้านค้าปลีก ทัศนคติต่อผลิตภัณฑ์ หรือทัศนคติต่อรายการ โทรทัศน์ เป็นต้น โดยทัศนคติจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความรู้สึกต่อสิ่งเหล่านี้ ว่าเรามีความรู้สึก อย่างไร ซึ่งอาจรู้สึก ในทางบวก หรือ ทางลบ ชอบ หรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี พอดี หรือไม่พอใจ เป็นต้น

แหล่งที่มาของการเกิดทัศนคติ

แหล่งที่มาของทัศนคติมาจากหลายปัจจัยดังนี้ (Loudon and Della Bitta.1993:427-428
อ้างใน www.payap.ac.th) คือ

1. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Personal experience) เนื่องจากในชีวิตประจำวันของบุคคล จำเป็นต้องติดต่อสัมผัสรสสิ่งต่างๆ (objects) รอบ ๆ ตัวตลอดเวลา จึงมีการประเมินสิ่งใหม่ และประเมินสิ่งเก่าซ้ำๆ หากๆ กระบวนการประเมินเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาขึ้นเป็นทัศนคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ ขึ้น ตัวอย่าง เช่น จากการประสบการณ์ตรงของผู้บริโภคกับพนักงานขาย ผลิตภัณฑ์ บริการ และร้านค้าต่างๆ ประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างและขัด格ลากับทัศนคติที่มีต่อวัตถุทางการตลาด (market objects) ดังกล่าวด้วย

นอกจากนั้นยังมีปัจจัยอื่นๆ อันเกิดจากตัวบุคคลนั้น ไม่อยู่กับที่ตั้งแต่เกิดจากตัวบุคคลนั้นเองที่มีอิทธิพลต่อการประเมิน วัตถุทางการตลาดโดยตรง ที่สำคัญ 3 ประการคือ

1.1 ความต้องการ (Needs) เนื่องจากความต้องการของบุคคลนั้น ไม่อยู่กับที่ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งต้องเปลี่ยนแปลงแปรผันไปตามกาลเวลา จึงทำให้ทัศนคติของคนเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยวัตถุอย่างเดียวกันจะได้รับการประเมินต่างกัน ในแต่ละช่วงของชีวิต นั่นคือ มีทัศนคติต่อวัตถุนั้น ไม่เหมือนกันเมื่ออายุหรือวัยเปลี่ยนไป

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง Self-concept บางครั้งเรียก self -image หรือSelf -perception) ซึ่งหมายถึงผลกระทบของความคิดและความรู้สึกทั้งหมดที่บุคคลมองตัวเองว่ามีลักษณะอย่างไรเคยเป็นอย่างไรและคาดหวังจะให้เป็นอย่างไรในอนาคต และเมื่อบุคคลมีแนวความคิดเกี่ยวกับตนเองอย่างไรแล้วก็จะมีผลสะท้อนให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปตามนั้นด้วยดังนั้นมือบุคคลเพชญกับลิงเร้าหรือวัตถุทางการตลาดต่างๆดังกล่าวข้างต้นบุคคลจะไม่รับรู้ทั้งหมดแต่จะเลือกรับรู้และเลือกที่จะแปลความว่าตนเองมีความรู้สึกอย่างไร คิดอย่างไร หรือมีท่าทีอย่างไรต่อสิ่งเหล่านี้ จึงขึ้นอยู่กับแนวความคิดเกี่ยวกับตนเองที่จะตีค่าต่อสิ่งเหล่านี้ด้วย

1.3 บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพของบุคคลเป็นปัจจัยอีกอย่างหนึ่งคู่กับแนวความคิดแห่งตน ที่มีอิทธิพลต่อการประเมินวัตถุ บุคคลที่มีบุคลิกภาพเฉพาะตัวก้าวร้าว เนื้อหา เก็บตัว หรือเปิดเผย สิ่งดังกล่าวเหล่านี้มีผลกระทบต่อการก่อตัวเป็นทัศนคติของบุคคลนั้นทั้งสิ้น

2. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ (Group associations) คนเราทุกคนย่อมได้รับอิทธิพลไม่มากก็น้อย จากสมาชิกคนอื่นๆ ที่ตนเองเข้าไปร่วมอยู่ด้วยเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านทัศนคติ ทัศนคติของเราระบบที่จะมีต่อผลิตภัณฑ์ จริยธรรม สวัสดิภาพและสถานการณ์แวดล้อมอื่นๆ ขึ้น

อยู่กับอิทธิพลของกลุ่มที่ตนเองเข้าไปเกี่ยวข้อง หรือประธานาธิบดีจะเข้าร่วมด้วยอย่างมาก กลุ่มตีคุณค่า หรือมีความเชื่อความคิดอย่างไร ก็จะสูงใจให้บุคคลมีทัศนคติคล้อยตามไปด้วย กลุ่มดังกล่าวได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดกันมา นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระบวนการต่อพัฒนาการทางด้านทัศนคติของบุคคลโดยตรง

3. ปัจจัยอิทธิพลอื่น ๆ (Influential others) การก่อตัวของทัศนคติของบุคคล นอกจากเกิดจากแหล่งที่มาหลายทางดังกล่าวมาแล้ว ทัศนคติของบุคคลหรือทัศนคติของผู้บริโภค ยังสามารถก่อตัวขึ้นหรืออาจเกิดการเปลี่ยนแปลงได้จากการที่ผู้บริโภคได้เข้าไปติดต่อสัมผัสถกับบุคคลที่มีอิทธิพลที่ตนเองยอมรับและสร้างความไว้วางใจ เช่น เพื่อนที่ตนเองนับถือ ญาติพี่น้อง และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น อย่างเช่นผู้นำทางความคิด (opinion leaders) จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ และพฤติกรรมการซื้อบริโภค

การนำลักษณะของอิทธิพลประเภทนี้มาใช้ประโยชน์ทางการตลาด จะเห็นได้ว่าบ่อยครั้ง ผู้โฆษณาจะนำนายแบบหรือนางแบบดาราภาพยนตร์ หรือนักร้องที่เป็นที่ชอบพอ หรือเป็นหัวญี่โถมาเป็น พรีเซ็นเตอร์เพื่อเสนอขายผลิตภัณฑ์ เพื่อสูงใจให้ผู้บริโภคเกิดการคล้อยตามยอมรับโดยเฉพาะการนำเสนอโฆษณาทางโทรทัศน์ที่เรียกว่า “เสี้ยวหนึ่งของชีวิต” หรือ “slice of life” เป็นสื่อในการโฆษณา สามารถที่จะมีอิทธิพลสูงไป ทัศนคติของผู้ฟังหรือผู้บริโภคได้มาก เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่า บุคคลเหล่านี้มีลักษณะปัจจุหาอย่างไร และสามารถนำผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายไปใช้แก่ปัจจุหาอย่างไร

จะเห็นได้ว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภค ทำให้ผู้บริโภค มีทัศนคติอย่างไรต่อผลิตภัณฑ์บริการร้านค้าปลีกและวัสดุอื่น ๆ เกิดจากหลายแห่งผู้บริโภคจะเลือกรับข้อมูลและแปลงข้อมูลที่ได้รับนิดหนึ่งไปตามความต้องการการตีคุณค่า และบุคคลของตนเองที่ตนมีความเชื่อหรือทัศนคติต่อในขณะนั้น กระบวนการก่อเกิดเป็นทัศนคติต่อผลิตภัณฑ์นี้จะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันมีลักษณะที่เคลื่อนไหวไม่อuster กันที่ และจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

กระบวนการที่ผู้บริโภคได้ก่อให้เกิดความเชื่อมั่น และทัศนคติที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์ และตราสินค้าได้รับความสนใจจากนักการตลาดเป็นอย่างมาก การก่อตัวของทัศนคติได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆดังนี้ (สุกร เสรีรัตน์, 2540 :166)

1. การจูงใจทางร่างกาย บุคคลโดยทั่วไปสามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เข้ามากระทบอาจเป็นตัวบุคคลหรือสิ่งของ ในส่วนที่ช่วยตอบสนองความต้องการ หรือแรงขับพื้นฐานทางร่างกาย
2. สารสนเทศ เกิดจากการสร้างทัศนคติจากประสบการณ์ที่รับเข้ามานี้ในด้านของชนิดหรือแหล่งที่มา楠ว่ามีส่วนต่อการสร้างทัศนคติทั้งสิ้น
3. การเกี่ยวข้องกับกลุ่ม กลุ่มต่างๆนับว่ามีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติให้กับตัวบุคคลอย่างมาก โดยเฉพาะกับกลุ่มที่บุคคลต้องเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่เสมอ เช่น ครอบครัว เพื่อน และกลุ่มอาช่อง
4. ประสบการณ์ บุคคลที่เคยได้รับความประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมาอันส่งผลทำให้บุคคลนั้นมีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์นั้น
5. บุคลิกภาพ มีความหมายกว้างขวาง แต่บุคลิกภาพหลายอย่างต่างก็มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของบุคคลได้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ลักษณะทั่วไปของทัศนคติมีลักษณะที่คงที่ไม่เปลี่ยนแปลงได้ง่ายนัก อย่างไรก็ตามทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้ามีตัวที่กระทำให้ทัศนคติของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีเหตุผล

ตัวกำหนดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ทัศนคติ ที่เปลี่ยนแปลงไปได้นั้นเนื่องจากมีปัจจัยเขามากระทบกับทัศนคติของบุคคลนั้นเอง และตัวกำหนดที่มาจากภายนอกแล้วเข้ามาระบบทกับทัศนคติของบุคคลนั้น ตัวกำหนดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติมีดังนี้ (สุกร เสรีรัตน์, 2540:166-168)

1. จำนวนของสารสนเทศ สารสนเทศที่ผู้บริโภคได้เก็บเอาไว้จากอดีตนั้น ถ้ามีจำนวนหักออกมากก็จะจำกัดต่อการเปิดโอกาสให้สารสนเทศใหม่ๆเข้ามายได้
2. การรวมตัวเป็นทัศนคติไม่ชัดเจน การที่ทัศนคติได้รวมตัวขึ้นมาหนึ่น เป็นผลลัพธ์เนื่องจากความนิ่มคิด ค่านิยม หรือแรงจูงใจของแต่ละคนที่ไม่ชัดเจน เมื่อมาได้รับสารสนเทศที่จูงใจได้เข้มข้นก็จะทำให้เกิดทัศนคติขึ้นมาใหม่ได้

3. ทัศนคติที่มิได้สัมผัสทัศนคติอื่นๆ ประดิษฐ์แล้วทัศนคติของบุคคลทั่วไปจะสัมพันธ์กับทัศนคติอื่นๆ และความสมดุลในตัวมันเอง ถ้าทัศนคติของบุคคลใดไม่มีความใกล้ชิดกับทัศนคติอื่นๆ ในระบบเดียวกัน ก็จะทำให้ง่ายต่อการเกิดทัศนคติใหม่ได้

4. บุคคลมีความคิดกว้าง หรือยอมรับทุกๆสิ่ง บุคคลประเภทนี้รับเอาสิ่งต่างๆเข้ามาประเมิน และความมีความเชื่อเกิดขึ้น ทำให้ง่ายต่อการเกิดทัศนคติใหม่ได้

5. การให้สารสนเทศใหม่ เพื่อต้องการให้ผู้บริโภคได้เปลี่ยนแปลงการรับรู้ใหม่

6. การเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่สัมพันธ์กับความต้องการ นั้นเป็นการเน้นให้เห็นถึง ความชอบพอใหม่ๆ

7. การซักนำกรกระทำที่ตรงข้ามกับพฤติกรรมเดิม เป็นการเน้นถึงการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของพฤติกรรมที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติเป็นการวัดสิ่งที่มีผลรวมของมนุษย์เกี่ยวกับความชอบ ความรู้สึก ความอคติ ความคิดล่วงหน้า ความคิด ความกลัวการญูเขญ และความเชื่อถือทั้งหมดที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ (ศุภาร เสรีรัตน์, 2540:166-168)

การวัดทัศนคติเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยาก เนื่องจากทัศนคติมีความสับซับซ้อนมาก ดังนั้น จำเป็นต้องหาตัวแทนของมันมาใช้เป็นตัวบ่งชี้ สิ่งที่นำมาเป็นตัวบ่งชี้คือ ลักษณะทัศนคติได้แก่คือ สิ่งที่คนแสดงออกมา (Observation) พฤติกรรมต่างๆ ส่วนทางวิชาสามารถวัดได้โดยการสอบถามความคิดเห็น ตามวิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม หรือให้อธิบายภาพ (Projective Techniques)

แนวคิดเกี่ยวกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

คำนิยาม ธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์แบบแคบ(Narrow Definition) ขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการรวบรวมข้อมูลค่าธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนิยามดังกล่าวระบุว่า “ธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์แบบแคบ หรือ Internet Transaction (I-Transaction) หมายถึง การซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการระหว่างภาคธุรกิจ ภาคครัวเรือน ภาคบุคคล หรือองค์กรต่างๆที่เกิดขึ้นผ่านทางอินเตอร์เน็ต แต่การชำระเงินหรือการจัดส่งสินค้าจะเกิดขึ้นออนไลน์หรืออฟไลน์ก็ได้ สรุปได้ว่ามูลค่าธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ จะนับเฉพาะมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่เกิดจากคำสั่งซื้อที่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์เท่านั้น ไม่คำนึงถึงรูปแบบ ของการชำระเงินและการจัดส่ง แนวคิดดังกล่าวได้รับความนิยมไปทั่วโลก หลายประเทศได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกัน เพื่อความสามารถในการเปรียบเทียบข้อมูลในระดับสากล (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมกับสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2547)

การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)
ค ว า မ ห մ า ย ข օ ง ก า ร พ า ณ ิ ช ย อ ิ ล ى ก ท ร օ น ิ ก ส ห ร ี օ E-Commerce ท ี แ ท է จ ร ิ ง
แล้ว หมายถึง การค้าทุกประเภทที่กระทำผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในขณะที่หลักฐานอาจจะนึกถึง เลขการค้าบนเว็บอย่างเดียว แต่จริงๆแล้ว การค้าขายโดยผ่านทางเครือข่ายแฟกซ์ โดยเราแฟกซ์เอกสารขายตรงออกไป และลูกค้าแฟกซ์ใบสั่ง ซึ่อเข้ามาก็ถือเป็น E-Commerce หรือการขายตรงทางทีวีอย่าง TV Media แล้วให้โทรเข้าไปซื้อก็ถือเป็นการค้าขายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่นกัน ยิ่งถ้าขายผ่านทางเคเบิล ทีวี ยิ่งชัดเจนมากขึ้น (อย่างญี่ปุ่นที่มีก้าวแรกเสนอขายสินค้าผ่านทางทีวี ก็คือ เป็น

การค้าแบบ E-Commerce เช่น กัน) หรืออย่างที่ AOL (American Online) ทำมา ก่อนหน้านี้ ก็เรียกว่า E-Commerce เหมือนกัน เพียงแต่ว่า ในประเทศไทยของเรามีค่าใช้จ่ายคุ้นเคยยังไรมากนัก ไม่ใช่แค่ต่อรองตามบ้าน而已 ฟังดูแล้ว เป็นของใหม่ การค้าแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นจุดเริ่มต้นของ การค้าแบบ E-Business หรือการค้าประยุกต์ ใช้อินเทอร์เน็ตในการดำเนินธุรกิจโดยทั่วไปแล้ว หมายถึง การค้าแบบ “ซื้อมา-ขายไป” กการทำธุรกิจแบบ “ซื้อขายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Business) หมายถึง การดำเนินธุรกิจโดยอาชีวศึกษา เทคโนโลยีด้านอิเล็กทรอนิกส์ หรืออินเทอร์เน็ต เป็นสื่อกลาง โดยมีภาระประยุกต์ให้ในทุกๆ กิจกรรมทั้งในส่วนของหน้าร้าน (Front Office) หรือเว็บไซต์ที่ใช้ในการติดต่อค้าขายและหลังร้าน (Back Office) หรือระบบจัดการภายใน ไม่ว่าจะเป็นระบบคลังสินค้า ระบบบัญชี ระบบการเงิน หรือแม้แต่ระบบการผลิต รวมทั้งการเชื่อมต่อ กับระบบการค้า กับองค์กรภายนอกด้วย อาทิ เช่น กับธนาคาร โดยใช้ระบบ e-Banking หรือ กับ Suppliers โดยผ่านระบบ e-Supply Chain ทั้งนี้โดยอาศัยสื่อทั้งในรูปของ Internet, Intranet และ / หรือ Virtual Private Network (VPN) ที่ทำงานเชิงพาณิชย์ ที่มีภาระรักษาความปลอดภัย เป็นพิเศษ หรือ การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ Electronic Commerce หมายถึง การทำธุกรรมทางเศรษฐกิจที่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การซื้อขายสินค้าและบริหาร การโฆษณาสินค้า การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น จุดเด่นของ E-Commerce คือ ประหยัดเวลาใช้จ่าย และเพิ่มประสิทธิภาพในการ

ดำเนินธุรกิจ โดยลดความสำคัญขององค์ประกอบของธุรกิจที่ม่องเห็นจับต้องได้ เช่น อาคารที่ทำการห้องจัดแสดงสินค้า (show room) คลังสินค้า พนักงานขายและพนักงานให้บริการต้อนรับลูกค้า เป็นต้น ดังนั้น ข้อจำกัดทางภูมิศาสตร์ คือ ระยะทางและเวลาทำการแตกต่างกัน จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจอีกต่อไป(กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมกับสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สุนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ,2547)

การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นนวัตกรรมทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะในส่วนของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคอมพิวเตอร์เป็นตัวนำในการบริหารการทำงาน ซึ่งมีการสื่อสาร โทรคมนาคม เป็นตัวเชื่อมโยง ที่ทำให้สามารถส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในรูปแบบต่าง ๆ และเปลี่ยนกันได้ทั่วโลกในช่วงระยะเวลาอันรวดเร็ว ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ๆ ของกิจกรรมต่างๆ ในระบบการศึกษา การเงิน การธนาคาร ธุรกิจการค้าฯลฯ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ และสังคมเป็นอย่างมากทั่วโลกนับว่าเป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและมีความจำเป็นอย่างยิ่งใน เรื่องของการลดต้นทุนการผลิต และการบริหารงาน โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เข้ามาช่วยทั้งในภาคธุรกิจและภาคเอกชน ดังนั้น การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Commerce) หรือเรียก กันว่า ไปร์ E-commerce ก็เป็นพัฒนาการทางการค้าในรูปแบบใหม่ อันเกิดจากศักยภาพ ของเทคโนโลยี โดยดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจการค้าผ่านระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ แบ่งรูปแบบตามลักษณะของผู้ค้า และกลุ่มเป้าหมายที่ผู้ค้าทำธุรกิจด้วย ซึ่งสามารถแบ่งออก ดังนี้ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมกับสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สุนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2547) คือ

รูปแบบการทำธุรกิจ (อุไรวรรณ ชัยวิริยะกุลและทีมงาน, 2545:8-9)

- ธุรกิจกับธุรกิจ (Business to Business: B2B) หมายถึงธุรกิจที่มุ่งเน้นการให้บริการแก่ผู้ประกอบการด้วยกัน โดยอาจเป็นผู้ประกอบการในระดับเดียวกัน หรือต่างระดับกันก็ได้ อาทิ ผู้ผลิตกับผู้ผลิต ผู้ผลิตกับผู้ส่งออก ผู้ผลิตกับผู้นำเข้า ผู้ผลิตกับผู้ค้าส่งและค้าปลีก เป็นต้น
- ธุรกิจกับผู้บริโภค (Business to Consumer: B2C) หมายถึงธุรกิจที่มุ่งเน้นการบริการกับลูกค้าหรือผู้บริโภค อาทิ การขายสินค้าอุปโภคบริโภค

3. ธุรกิจกับรัฐบาล (Business to Government: B2G) หมายถึงธุรกิจการบริหารการค้าของประเทศ เพื่อเน้นการบริหารการจัดการที่ดีของรัฐบาล

4. ผู้บริโภคกับผู้บริโภค (Consumer to Consumer: C2C) หมายถึงธุรกิจระหว่างผู้บริโภค กับผู้บริโภค ซึ่งเป็นการค้ารายย่อย อาทิ การขายของเก่าให้กับบุคคลอื่นๆ ผ่านทางอินเตอร์เน็ต

หลักในการซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภคทางอินเทอร์เน็ต (ปีน กฎวาระณ, 2542)

1. การค้นหาข้อมูลที่จำเป็นจากเว็บไซต์ของร้านค้า เว็บไซต์ของร้านค้าสามารถหาได้จาก การเว็บที่เรียกว่า ‘search engine’ หรือแหล่งรวมรายการสินค้าและบริการตามเงื่อนทั่วไป โดยทั่วไปแล้ว ผู้บริโภคจะมั่นใจในการเลือกซื้อสินค้ากับร้านค้าที่มีชื่อเสียงเป็นที่ รู้จักกันดี ซึ่งถือเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผู้บริโภค�ั่นใจในระดับหนึ่งว่าจะ ได้รับสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ ถูกต้อง สำหรับร้านค้าอื่นๆ แม้จะไม่ เป็นที่รู้จักกันดี แต่อาจมีสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการ อย่างไรก็ตามผู้บริโภคควรตรวจสอบข้อมูลที่ ปรากฏบนเว็บไซต์ นั้นก่อนตัดสินใจสั่งซื้อสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ ร้านค้า ประเภทและชนิดของสินค้าหรือบริการที่ต้องการ ราคา ค่าจัดส่ง ภาษี(ถ้ามี) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ผู้บริโภคอาจค้นหาได้ในรายการดัชนี (index, site map) หรือ ‘help’ ได้ รวมทั้งบริการจัดส่งสินค้า ระหว่างประเทศ วิธีการชำระเงิน เพราะในบางกรณีร้านค้าหรือผู้ให้บริการอาจไม่ขายสินค้าใน ต่างประเทศ หรือรับชำระเงินบางวิธีการเท่านั้น

2. การสั่งซื้อและการตกลงทำสัญญาและการชำระเงิน เมื่อผู้บริโภคพิจารณารายละเอียด ข้อมูลของสินค้าแล้วขั้นตอนต่อมาอาจแบ่งได้เป็น 2 กรณี (ขึ้นอยู่กับการให้บริการของ ร้านค้านั้น) คือ

2.1 ผู้บริโภคอาจต้องการเก็บข้อมูลนี้ไว้ในตะกร้าซื้อของ (shopping cart) เพื่อตัดสินใจ สั่งซื้อในภายหลัง ในกรณีนี้ร้านค้าจะยังไม่ มีการดำเนินการใดๆ รายการสินค้าจะถูกเก็บไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดย ปกติผู้บริโภคสามารถเข้ามาเปิดดูข้อมูล เดิมที่ได้ หรือ

2.2 ผู้บริโภคอาจตกลงเลือกคำสั่งซื้อ (order) มีผลทำให้เข้าสู่ขั้นตอนการตกลงซื้อสินค้า หรือบริการแล้ว ผู้บริโภคจะสังเกต ได้ว่าเว็บไซต์ ของร้านค้าบางแห่งจะมีระบบรักษาความปลอดภัย ของข้อมูลที่ติดต่อกัน ระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบการด้วย อาทิเช่น ระบบ SSL (Secured sockets layer), การเข้ารหัสลับ (encryption) เป็นต้น โดยสังเกตว่าจะมีรูปแบบคุ้มครอง ที่ปรากฏขึ้น ผู้บริโภคที่ตกลงเลือกสินค้าแล้วควรเปิดดูสัญญา (terms and conditions) ที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดของวิธีการและระยะเวลาจัดส่งสินค้า เนื่องจากการสั่งคืนสินค้าและการคืนเงินในกรณีมีการจ่ายเงินก่อนได้รับ สินค้าหรือ บริการ โดยปกติแล้วจะมีการแสดงข้อมูลเหล่านี้ในเว็บไซต์ ซึ่งสังเกตได้ง่าย แต่ถ้าไม่พบข้อมูลราย

จะເຄີຍດັກລ່າວ ຜູນຣິໂກຄຄວບຄອບຄາມໄປຢັງຮ້ານຄໍາກ່ອນ ເມື່ອຕັດສິນໃຈໜີ້ສິນຄ້າ ທີ່ຮູ້ອນຮົກໄດ້ແລ້ວ ການທຳຮະເງິນຜ່ານບັດເຄຣດິຕ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມເປັນອ່າງນາກ ເພຣະສະດວກ ຮວດເຮົວນັ້ນ ແຕ່ຜູນຣິໂກຄ ຄວບເລືອກທຳຮະເງິນດ້ວຍວິທີນີ້ເລີ່ມພະກັນຮ້ານຄ້າທີ່ມີຮະບນກາຮົກນາຄາມປລອດກັບທີ່ເຊື່ອດື່ອໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ ທີ່ຮູ້ອາຈານເລືອກທຳຮະເງິນດ້ວຍ ເຊື່ອກໄດ້ (ຄໍາມີ)

3. ການຕຽບຕຳຂໍ້ມູນການຈັດສ່າງສິນຄ້າ ຮ້ານຄໍານາງແກ່ມີການແສດງຂໍ້ມູນເກີ່ຍວກກັບການຕຽບຕຳສຸດຖານະທີ່ອູ້ໃນຮ່າງວ່າການຈັດສ່າງວ່າອູ້ ບໍ່ທີ່ໄດ້ ຂໍ້ມູນເກີ່ຍວກຜູ້ຈັດສ່າງ (carrier) ຜູ້ ບິໂກຄທີ່ສ່ັງໜີ້ສິນຄ້າທີ່ຮູ້ອນຮົກໄວ້ ສາມາດຕຽບຕຳຂໍ້ມູນການຈັດສ່າງ ສິນຄ້າ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບສິນຄ້າທີ່ສ່ັງໜີ້ໄວ້ ຜູ້ ບິໂກຄຄວບເລືອກຮ້ານຄ້າທີ່ມີດ້ວຍ ແພນຫຼືຜູ້ຈັດສ່າງກາຍໃນປະເທດ ເພື່ອສະດວກໃນການຕິດຕ່ອງຂໍ້ມູນການຈັດສ່າງ ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບ ສິນຄ້າທີ່ໜ້າຮູ້ອີເປັນສິນຄ້າທີ່ໄມ່ຕຽບກັບທີ່ສ່ັງໄວ້ ກີ່ຂັ້ງ ສາມາດຕິດຕ່ອງເພື່ອຈັດສ່າງຄືນໄດ້ຈ່າຍດ້ວຍ

4. ການສ່າງສິນຄ້າຄືນ ແລະກາຮົກຄືນເກີນທີ່ທຳຮະໄປແລ້ວ ເລື່ອນໄໄວເຮືອກາຮົກຈັດສ່າງສິນຄ້າຄືນ ກາຮົກຄືນເກີນທີ່ທຳຮະແລ້ວ ມັກຮະບູວິທີກາຮົກຈັດສ່າງສິນຄ້າຄືນແລະວິທີກາຮົກຄືນເກີນໄວ້ ໃນກາຮົກທີ່ຜູ້ບິໂກຄຍັງ ໄນໄດ້ຮັບສິນຄ້າທີ່ຮູ້ອນຮົກໄດ້ການຕາມສັນຍູ້າຫຼືສິນຄ້າເສີຍຫາຍ່າງໆ ໄນຄູກຕ້ອງ ຜູ້ຂາຍ ທີ່ຮູ້ອຳນວຍ ຮ້ານຄ້າທີ່ມີການສ່າງແລ້ວຈະບັນຍົມ ຮັບຜົດຂອບຄ່າໃໝ່ຈ່າຍທີ່ໜີ້ມີການສ່າງແລ້ວ ສິນຄ້າທີ່ມີການສ່າງແລ້ວ ພົມວິໄຂ ຄວາມຜົດຂອບຜູ້ບິໂກຄ ຮ້ານຄ້າອາຈານເສນອໄໝ ເກັ່ນເກີນຈຳນວນນັ້ນໄວ້ເພື່ອສ່ັງໜີ້ ສິນຄ້າອື່ນ ທີ່ຮູ້ອາຈານເກີນດ້ວຍເຊື່ອກ ທີ່ຮູ້ໂອນເງິນເຂົ້າບັນຍື່ຂອງຜູ້ບິໂກຄ ຕາມຂໍ້ມູນຄ່າທີ່ທັກໄປ(ບັດເຄຣດິຕ) ສິ່ງທີ່ຄວາມຄຳນິ່ງຕ່ອມາຄື່ອງເງື່ອນໄໄວ ໃນການສ່າງ ຄືນສິນຄ້າ ຄ່າໃໝ່ຈ່າຍທີ່ເກີດເກີນ ທີ່ໜີ້ມີການສ່າງແລ້ວໃນກາຮົກທີ່ຜູ້ຂາຍຕ້ອງຮັບຜົດຂອບ ແລະກາຮົກທີ່ຜູ້ຂໍ້ອ້ອງຮັບຜົດຂອບເອງວ່າຕົກແກ່ໄຕ ເມື່ອຈຳນວນເງິນທ່າໄດ້ ຮະຍະເວລາທີ່ຜູ້ບິໂກຄຈະໄດ້ຮັບຄືນເກີນ

ຂໍ້ມູນທີ່ກ່າວມາເຂົ້າຕົ້ນຈຳເປັນຕ່ອງການຊື່ອສິນຄ້າແລະບົກຄາຮົກຜ່ານ ຮະບນອິນເທອຣ໌ເນື້ດ ໃນທາງປົກົນຕີຈະພບວ່າຮ້ານຄ້າທີ່ຮູ້ອຳນວຍ ອາຈານໄມ່ມີຂໍ້ມູນຫຼືຮົບອໍານາຍຄວາມສະດວກທີ່ດີທຸກແໜ່ງ ຜູ້ ບິໂກຄອາຈັດຕ່ອງ ສອນດາມຂໍ້ມູນ ໂດຍຕຽບຮອງ ດ້ວຍຄວາມສຳໃນສິນຄ້າທີ່ຮູ້ອນຮົກຈັດຕ່ອງ ກະຮນັ້ນ ກີ່ຕິກາຮົກ ອຸດທະນຸຜູ້ປະກອບກາຮົກກາຍໃນປະເທດເປັນທາງເລືອກໜີ້ ທີ່ສ່ຽງຄວາມມັນໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ບິໂກຄໄດ້ ເພຣະຍັງ ມີກລື ໄກທາງກຸ້ມາຍຄຸນກອງຜູ້ບິໂກຄ ຄວບຄຸນດູແລ້ວ ແລະຍັ້ງເປັນກາຮົກເອື່ອປະໂຍບນ໌ ຕ່ອຜູ້ຄໍາຫາຍກາຍໃນປະເທດ ອົກທາງໜີ້ດ້ວຍ

ຫັ້ນຕອນການທຳຮະເງິນນອນເທອຣ໌ເນື້ດ

ປັ້ງຫາສໍາຄັນຂໍ້ອໜຶ່ງໃນການທຳພາຜົນຍື່ອເລີກທຣອນິກລື້ອື່ນ ສ່ວນຂອງການທຳຮະເງິນເປັນປະເດືອນທີ່ຜູ້ຂໍ້ອໜຶ່ງຄຸນ ຍັງໄມ່ມັນໃຈພອໃນເຮືອງ ຄວາມປລອດກັບທີ່ໄສ່ຂໍ້ມູນບັດເຄຣດິຕໄປແລ້ວ ຈະຄູກ

ข้อมูลไปได้หรือไม่ หรือบางราย ก็ไม่ไว้ใจร้านค้าว่าจะมีการนำข้อมูลของเจ้าของบัตรไปใช้ได้ หรือไม่ มาคุยกันว่าขั้นตอนนั้นเขาทำกันอย่างไร
ขั้นตอนเริ่มจาก

1. ผู้ซื้อเมื่อตกลงใจว่าจะซื้อสินค้าแล้วก็จะทำการใส่ข้อมูลบัตรเครดิต ลงไปในอินเทอร์เน็ต โดยที่ข้อมูลส่วนที่ใส่นี้ทางร้านค้าจะไม่สามารถเห็นได้
2. ข้อมูลนี้จะถูกส่งไปยังธนาคารที่ทางฝ่ายร้านค้าใช้บริการอยู่
3. ธนาคาร จะทำการตรวจสอบมา焉ังธนาคารผู้ออกบัตรว่า บัตรนี้เป็นของคนนี้จริงและยังสามารถใช้ซื้อของได้อยู่หรือไม่ ถ้า สามารถใช้ได้ก็จะส่งข้อมูลกลับไปยังธนาคาร และส่งต่อ กลับไปยังร้านค้าและเงินกลับมาซึ่งผู้ซื้อเพื่อยืนยันคำสั่งซื้อต่อไป

ขั้นตอนดังกล่าวจะเป็นเพียงแค่การตรวจสอบว่าบัตรสามารถใช้ได้หรือไม่เท่านั้น ยังต้องมีการทำการทำยืนยันคำสั่ง ซึ่งอีกครั้งต่อไป เมื่อได้รับ การยืนยันจากธนาคารมาแล้วว่าในขั้นตอนดังกล่าว นี้ทางร้านค้าจะไม่ สามารถเก็บข้อมูลบัตรเครดิตไว้ได้เลย ดังนั้นความปลอดภัยในส่วนนี้มี แน่นอน โดยข้อมูลจะทำการส่งมา焉ังธนาคารผู้ออกบัตรเท่านั้น โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ 7 วินาที เมื่อตรวจสอบแล้วว่าบัตรนั้นสามารถใช้งานได้และผู้ซื้อทำการยืนยันคำสั่งซื้อก็จะสู่ขั้นตอนของการชำระเงิน โดยทางธนาคาร จะทำการเรียกเก็บเงินจากธนาคารผู้ออกบัตร โดยธนาคารผู้ออกบัตรจะทำการโอนเงินไปยัง ธนาคารสู่บัญชีของร้านค้า และทางร้านค้าก็จะจัดส่งสินค้าให้กับผู้ซื้อ และทางธนาคารผู้ออกบัตรจะเรียกเก็บเงินกับ เจ้าของบัตรตามระยะเวลาที่กำหนดต่อไป

สถานภาพในปัจจุบันมีเพียงสินค้าบางชนิดเท่านั้นที่มีความเหมาะสมกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนผ่านการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สินค้าที่ได้รับความนิยม ในต่างประเทศ คือ หนังสือ ซีดีเพลง เล่นเกมส์ ภาพยนตร์ บริการที่เกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว ของตัว ซื้อ-ขายหุ้น แต่การพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างธุรกิจและธุรกิจ โดยเฉพาะที่อยู่ในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนข้อมูลทาง อิเล็กทรอนิกส์ (EDI) กลับแพร่หลายอย่างรวดเร็ว กล่าว คือ ในปัจจุบันประมาณร้อยละ 95 ของบริษัทที่ นิตยสาร Fortune แห่งสหรัฐอเมริกา จัดว่าเป็นบริษัทที่ใหญ่ที่สุด 1,000 อันดับแรก ได้เริ่มใช้ระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ในจำนวนนี้มีหลายบริษัทที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการใช้ระบบดังกล่าวในการสร้างธุรกิจใหม่ๆ หรือลดต้นทุนและเวลาในการดำเนินการ เช่น ใช้ในการจัดซื้อวัสดุคงคลังและสินค้าต่างๆ หรือย่างน้อยที่สุดในการปรับปรุงให้ระบบจัดซื้อ (purchase) และระบบเรียก ชำระเงิน (billing) เป็นระบบอัตโนมัติที่มีความปลอดภัย และมีความถูกต้องมากขึ้น เนื่องจากลด ความผิดพลาดจากการป้อนข้อมูลซ้ำ (สมเกียรติ ตั้งกิจวนิชย์. 2548. (ออนไลน์))

บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สิริกุล หอสติตกุล (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการซื้อสินค้า และบริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย จำนวน 335 ราย พนบว่า มีผู้ซื้อสินค้าผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพียง 86 ราย สินค้าที่ซื้อได้แก่ ชอร์ฟแวร์ เกมส์ โปรแกรม หนังสือและสำรองตัวเครื่องบิน และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า พนบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัย และความน่าเชื่อถือของวิธีการชำระเงิน รองลงมา คือ การแสดงรายการของสินค้าและบริการ การแสดงรายละเอียดข้อมูลครบถ้วนของสินค้าและบริการด้วยรูปภาพ 3 มิติ มีเสียงประกอบ สำหรับวิธีชำระเงินส่วนใหญ่ที่ระบุบัตรเครดิต และการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร ในส่วนของผู้ที่ไม่สนใจซื้อสินค้า และบริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต แจ้งถึงปัญหาและอุปสรรค ในการสั่งซื้อสินค้าผ่านระบบว่า หากความเชื่อมั่นในระบบการทำธุรกรรมทางอินเทอร์เน็ต แรงจูงใจสำคัญที่ส่งเสริมให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตซื้อสินค้า แต่ไม่สามารถซื้อสินค้าได้หากไม่มีความเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้าและบริการ ไม่ได้สัมผัสสินค้าด้วยตนเอง

ปริย วงศ์วนชาตรี (2544) ได้ศึกษา พฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพานิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ผลการศึกษา พนบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการซื้อสินค้า ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งมีน้อยมาก แต่มุ่งค่าในการซื้อค่อนข้างมาก ตั้งแต่ 500 - 5,000 บาท สาเหตุของผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ไม่นิยมซื้อสินค้าผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจาก ไม่มีความมั่นใจในระบบการรักษาความปลอดภัยของเว็บไซต์ ในเรื่องข้อมูลส่วนบุคคล และเรื่องการเงิน ไม่มั่นใจในความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์ว่ามีอยู่จริงหรือไม่ ไม่มั่นใจในเรื่องความถูกต้องและเวลาของการขนส่งสินค้า การขาดข้อมูลทางด้านภาษีสินค้า การที่ไม่มีกฎหมายเฉพาะปกป้องผู้ทำการซื้อขายผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้าและบริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ เพศ สถานที่พักอาศัย สาเหตุของการซื้อสินค้าและบริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจาก ความสะดวก ราคา คุณภาพ และรายได้ ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพล คือ อายุ การศึกษา อาชีพ

ชนตต์ พูนเดช (2545) ได้ศึกษาสภาพความพึงพอใจต่อพานิชย์อิเล็กทรอนิกส์บนเว็บของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ซื้อสินค้านเว็บไซต์ เป็นผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 72.31 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 68.66 โดยทั่วไปมักจะซื้อสินค้าประเภทหนังสือ (เป็นรูปเล่ม หรือรูปแบบการบันทึกอิเล็กทรอนิกส์ เช่น CD-ROM) ร้อยละ 58.28 และโดยมากใช้วิธีการชำระเงินค่าสินค้าด้วยบัตรเครดิต ร้อยละ 65.08 นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ ที่ซื้อสินค้านเว็บไซต์มีความพึงพอใจต่อพานิชย์

อิเล็กทรอนิกส์บนเว็บไซต์อยู่ในระดับปานกลาง พนักงานและอุปสรรค คือ ความไม่ปลอดภัยของ การ ชำระเงินและความยุ่งยาก ใน การค้นหาเว็บไซต์ เพื่อ ซื้อสินค้า

ศรีนวล ภัทrananท (2547) ได้ศึกษาการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไทย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นประชาชนกลุ่มนี้ มีความตื่นตัวต่อการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มากแต่ ไม่มีความเชื่อมั่นต่อระบบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งในด้านการรับสินค้าตรงตามที่โฆษณา และ ระบบการชำระเงิน ทางภาครัฐต้องเข้ามาส่งเสริมให้การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย สามารถพัฒนาต่อเนื่องไปจนสามารถสร้างเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในประเทศให้แข็งขันในตลาดโลกได้ โดยมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การออกแบบกฎหมายต่างๆ ในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภค ใน การซื้อสินค้านอกประเทศ เช่น หรือ กฏหมายรับรองผู้ประกอบการ การค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ให้ ดำเนินเป็นรูปธรรมโดยเร็ว ซึ่งให้สอดคล้องกับกฎหมายสากลให้มากที่สุด รวมถึง เร่งส่งเสริมให้ภาค เอกชนมีความเข้าใจ ต่อการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเพียงพอ ถึงขั้นประกอบการ ได้จริง